

MENHELYI GYEREKEK

Füle Lajos

Darabka a végtelen láncból,
melynek neve: emberiség.
Totyognak a névtelen úton
reménytelen egyformaságban,
egymás kezét szorítva fáradt
igyekezettel, tétova
szemekkel bámulva a város
várfalait, hol cicomás kis
apródok élnek kacagás közt,
tündérszavú édesanyákkal.

Elnézem őket szomorún, míg
törékeny, szőke nevelőjük
soraikat rendezve lágyan
megsimogatja hajukat.
Sajnálom, hogy két keze van csak,
sajnálom, hogy egy szíve van csak:
harmincan is kapnak utána.

Forrás: www.keresztenydalok.hu